

РЕШЕНИЕ

№ 5705

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **2917** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мария Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл.208 и следващите от Административно процесуалния кодекс(АПК).

Образувано е по касационна жалба на Животозастрахователна компания „Съгласие ЕАД , ЕИК[ЕИК] срещу решение от 17.01.2012 год., постановено по н.а.х.д.№ 15007/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление (НП) №Р-10-656/02.05.2011 год. на Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление”Застрахователен надзор”, с което за нарушение на чл.101, ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането/ КЗ/ и на основание чл.16, ал.1,т.19 от ЗКФН и чл.319,ал.1,т.2 от КЗ на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 1 000лв.

В касационната жалба са изложени съображения за наличието на основания за отмяна на съдебния акт по чл.348,ал.1 от НПК. Жалбата е бланкетна, но в представените писмени бележки са развити подробни съображения за това, че неправилно съдът не е приел, че в случая е приложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, по съществуващото на спора, с което спорното НП да бъде отменено.

В с.з., касаторът се представлява от адв.Г., която поддържа касационната жалба .

Ответникът се представлява от юрк.Г., който оспорва касационната жалба и моли атакуваното решение на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила. Представя писмени бележки.

Представителят на СГП също дава заключение за неоснователност на касационната жалба .

Административен съд – София град, като прецени събраните по делото доказателства , обсъди доводите на страните и извърши проверка съгл.чл.218 от АПК вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК и от надлежна страна- участник в първоинстанционното производство, за който решението на районния съд е неблагоприятно.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел за установено, че в качеството си на застраховател по смисъла на КЗ съгл. разпоредбата на чл.101, ал.1, т.2 от КЗ , дружеството е длъжно да уведоми КФН за промени на вписаните в Търговския регистър обстоятелства. Срокът за изпълнение на това задължение е 7-дневен от вписване на съответното обстоятелство. След извършена служебна проверка по партидата на Животозастрахователна компания [фирма] ,е установено увеличение на акционерния капитал на дружеството, вписано в ТР на 13.09.2010г. С писмо N РГ-10-61-62 от 06.10.2010г., дружеството е уведомило КФН за промяната в капитала. Закъснението е с повече от един месец.

На 03.11.2011г. срещу дружеството е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № Р-06-1192. От правна страна, нарушението е квалифицирано като такова по чл. 101, ал.2 вр. с ал.1,т.2 от КЗ.

Въз основа на така съставения акт на 03.11.2011 г., от Заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление”Застрахователен надзор е издадено обжалваното наказателно постановление. С него при идентично описание на фактическата обстановка и на основание чл.319, ал.1, т.2 от КЗ, на Животозастрахователна компания [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лева.

Изложената фактическа обстановка се потвърждава от показанията на св.Н. /актосъставител/ и от приобщените към делото писмени доказателства.

При правилно установена фактическа обстановка, първоинстанционният съд е извел правилни правни изводи.

Съдът е обосновал извод, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. Приел е, че в обстоятелствената част на АУАН и НП подробно са описани обстоятелствата, при които е извършено нарушението - коректно са отразени мястото, времето, начина на извършване на нарушението, начина на констатирането на същото, подробно и точно е описана правната му квалификация. Решаващият състав е приел, че административното нарушение, за което е наложена административната санкция е установено по безспорен начин.

Съгл.чл.319, ал.1, т.2 от КЗ за нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му, извън случаите по чл. 312 - 318, на разпореждане или заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ,ЮЛ се наказват с имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв.

Правилно е прието, че административно-наказващият орган законосъобразно, на осн.чл.319, ал.1, т.2 от КЗ е ангажирал отговорността на дружеството за нарушение на чл.101, ал.1, т.2 от КЗ, като наложената имуществена санкция е в предвидения минимален размер.

Касационната инстанция напълно споделя изводите на СРС за неприложимост на чл.28 от ЗАНН, предвид конкретните факти, установени по делото. Правилно съдът се е мотивирал с обстоятелството, че закъснението, с което е дружеството е уведомило КФН за промяната в капитала е повече от месец след изтичане на законоустановения 7-дневен срок и не може да се определи като кратък и незначителен период от време. Също така е отчетен и факта, че се касае за обществени отношения, които с оглед естеството си са обект на законодателно регулиране и по- засилена защита. Чрез своевременно изпълнение от страна на застрахователите на установените им задължения се постига една от основните цели на застраховането- създаване на условия за развитието на стабилен, прозрачен и ефективен застрахователен пазар.

Нарушението по чл.101, ал.2 вр. с ал.1, т.1 от КЗ е формално, предвид което изтъкнатия от касатора аргумент, че от него не са настъпили вредни последици е неотнормимо. Извършеното нарушение не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите нарушения от този вид, което да обуславя третирането му като маловажен случай.

Що се отнася до липсата на данни за констатирани други нарушения на финансовата дисциплина, изтъкната от районния съд като допълнително основание за прилагането на чл.28 от ЗАНН, това не е обстоятелство от категорията на смекчаващи вината , визиращи в нормата на чл.93, т.9 от НК.

Данните за поведението на наказаното лице са относими единствено към индивидуализацията на административното наказание и могат да имат за последица определянето му в рамките на законоустановения минимален размер, но не и да изключат наказателната отговорност поради маловажност на случая.

По изложените съображения , настоящата инстанция намира, че не са налице сочените касационни основания за отмяна на решението, поради което жалбата срещу него е неоснователна.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила. Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, пр.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН, Административен съд- София град, XIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.01.2012 год., постановено по н.а.х.д.№ 15007/ 2011г. по описа на Софийски районен съд, НО, 94-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

